

benigno corde i pendam nostris primis pietatis opa ut sic valeamus in seculo acquirere dei gratiam et in futuro sempiternam gloriam Amen.

¶ Sabbato tercie ebdomade i quadragesima de simulato vicio adulationis quo sepius phetice utebantur cum christo loquentes. ¶ Sermo. xlv.

Dixerunt ei magister. hec mulier modo deprehensa est in adulterio. Simulancium phetice et verba sunt ista originasti. Ios. viii. c. et in euangelio hodierno. Sequuntur plurimi venenosos mores virulentosque modos scribarum et phetice que christum blande reuerentem magister vocantes eius tamen doctrinam non solum spernabant verum etiam alijs vile contemptibile epusque reddere satagebant. Sporuz autem vestigia retinet adulatores que suis mellitis verbis veritate neglecta falsitate fouent. Capropter in hoc sermone de vicio adulationis pulchra quedam et utilia aperiemus de qua tria misteria sunt declaranda.

Primum dicitur diffinitio.

Secundum offensio.

Tercium remediatio.

¶ Quid sit adulatio et qualiter per quis quicquid laudare aliquem cum merito et quandoque cum peccato. ¶ Ca. i.

¶ Primum misterium declarandum de adulatione dicitur diffinitio.

In quo quod sit adulatio videamus. et ex dictis alex. in. ii. v. lumen sume potest sic diffiniri. Adulatio est peccatum proueniens ex sermone vane laudis alicui facte intentione placendi. per cuius declarationem notanda sunt tria videlicet primum notandum secundum theophrastum in scripto super li. iij. et bi. ¶ Quod circa humana colloquia per que maxime homines ad invicem conuiuunt et conuersantur secundum nature sue proprietatem respectu aliorum animalium que sibi in cibis vel in alijs homini condecant. non autem in colloquijs in quibus proprie consistit quicquid humanus quo ad delectare alium vel tristare triplex differentia reperitur.

¶ Quidam enim sunt qui in suis colloquijs tenent medium in laudando vel tristando et tales vocantur affabiles vel amici.

¶ Quidam vero alij sunt qui tenent excessum in tristando et defectum in delectando et tales agrestes discolori vel litigiosi noiantur.

¶ Quidam vero alij sunt que tenent excessum in delectando et defectum in tristando et tales placidi vel adulatores vocantur.

¶ Primum enim dico que quidam sunt qui in suis colloquijs tenent medium in delectando vel tristando alios eo que tales delectant vel tristant.

¶ alios sic oportet et quoniam oportet et secundum alias circustancias et tales sunt laudabiles et vocantur affabiles vel amici.

¶ Primum enim habet virtutem affabilitatis uel amicitie quoniam laudat alios et delectat secundum que exigit debitus ordo necessitatis et rationis.

¶ Primum vero refugit delectare et eligit tristare. Et hoc duobus modis. ¶ Vno modo ex parte ipsius qui contristat. puta si non sit sibi honestum talia colloquia audire ut cum aliquis loquitur verba turpia vel etiam si sit sibi nocuum puta cum alius loquitur in detrimentum eius.

¶ Alio modo ex parte illius quem contristat puta si dicat vel faciat aliquid quod ad propriam ipsius magnam inonestatem pertineat. vel etiam si multum